

Ord „Proletarer i alle Lande, forener eder!“ er der kommet en Organisationens Mand over Arbejderne, og at dette havde gavnet disse, og umiddelbart derpaa siger han, at han vil gaa saa vidt, at han vil have Skat paa fremmed Arbejdskraft, — men saa har han forstaaet Karl Marx's store Ord fuldstændig fejlt. Jeg kan forstyre, at noget saadant ikke ligger i hans Ord; thi det vilde være at oprejse Skranke mellem Nationerne, og er der noget Punkt, hvor jeg fuldt ud kan billige Frihandelen, og hvor jeg maa sige, at den har gjort overordentlig stor Nytte for Samsundet, er det netop, fordi den gennem sin Agitation har revede de kunstige Skranke ned, som Beskyttelsesmændene havde bygget op. Den ene Nation raisonne-rede den Gang over for den anden saaledes: Vi ere Danske, Tyske, Svenskere, og vi have særlige Interesser, I maa derfor bygge saadanne Skranke op, at vi ikke faa noget at gøre med andre Landes Producenter og Produktion. Det gjorde man i stor Udstrækning, og derfor er det, at Arbejderne i al Almindelighed staa paa Frihandelens Standpunkt. Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) og skal over for ham sige, at det er ikke som Frihandelsmænd, at vi have stemt ved sidste Valg eller ved noget som helst Valg. Naar det ærede Medlem sagde, at Arbejderne dermede vare enige med ham, ja, saa er enhver Arbejder enig med ham i hans Kritik af den bestaaende Finanstold og Toldens skadelige Virkninger i det hele, men det bliver noget andet, om ikke en stor Del Arbejdere maa raisonnere saaledes, at vi, saa længe de store Lande beskytte, og vi bevislig for de fleste Fags Bedkommende have tiltvunget os en Løn, der er noget højere end i de med os konkurrerende Lande, ikke kunne indse, at det kan gaa an at imide al Beskyttelse bort. Det ærede Medlem siger ogsaa, at det vil han heller ikke, det, der stiller, er kun Forstaaelsen af den gradvise Nedfættelse af den bestaaende Told. Det ærede Medlem vil ikke med eet Slag affastte den, og det vil jeg heller ikke. Det, der stiller Højre og Venstre, er, som sagt, hvad der skal forstaaes ved den gradvise Nedfættelse af Tolden. Jeg vil gøre det ærede Medlem min Kompliment for den Maade, hvorpaa han forstaaer at behandle Tal. Dette kommer vel dels af hans mangeaarige Arbejde og Interesse for dette Spørgsmaal og dels ogsaa af hans Stilling som mangeaarig og dygtig Forretningsmand. Det giver ham den Gyde til at behandle Tal som i dette Tilfælde over for mig. Det ærede Medlem imødegik mine Bemærkninger angaaende Englands og Hollands

højere Beskyttelse, og han brugte den Fremgangsmåde, at han over for England sagde, at der var Tolden paa indført Tobak 3 sh. 4 d., altsaa ca. 3 Kr., medens den paa Cigarer var 5 sh., altsaa 4,50 Kr. Han siger derpaa, at efter Fabrikanternes Beregning gaar der 20 Pund Tobak til 12 Pund Cigarer, og ved at gaa denne Vej fik det ærede Medlem ganske rigtig sit Resultat ud, men over for Holland brugte han ikke samme Fremgangsmåde. Den Fremgangsmåde, jeg har benyttet, er den, at jeg har sagt, at den engelske Told paa Raastoffer er 3 Kr. 8 Ore og paa indførte Cigarer 4 Kr. 50 Ore. Differencen er derfor 1 Kr. 42 Ore pr. Pund færdig Vare. Differencen er derfor større, end den er i Danmark, hvor den kun er 68 Ore mellem Raastoffet og den færdige Vare. For Hollands Bedkommende stiller det sig saaledes, at der er Tolden 45 Gange højere for Cigarer end for Raastoffet pr. Pund, medens den her kun er 6 Gange saa høj som Tolden paa Raastoffet. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at man kan beregne disse Forhold paa forskellig Maade. Det, det har været mig om at gøre, er kun at vise, at det, der er sagt angaaende Beskyttelsen netop i de 2 Lande, som der er henvist til, ikke stod saaledes til med Beskyttelsen paa Cigarer, som det var fremført, at det i Almindelighed forholdt sig for andre Vares Bedkommende. Det ærede Medlem maa endvidere erindre, at selv om man tager den første Beregning, hvorefter England faar meget lidt Beskyttelse for Cigarer, hvad beviser han saa dermed? Jeg skal sige det. Man gaar jo ud fra, at netop Frihandelen — og deri er jeg i al Almindelighed enig — altid skal ubvilke Gverne og Kræfterne og lade saadanne Industrier opblomstre, der ere pafsende for Landet. Tobaksindustrien er nu en Industri, der pafsere lige saa godt for England som for Tyskland, Danmark og Holland. Raastofferne hente vi jo i oversøiske Lande. Nu vil man lægge Mærke til, at England, der efter det ærede Medlems Udsagn ikke har en saa høj Beskyttelse, har en usforholdsmæssig lille Tobaksindustri, skøndt det ellers er det dygtigste og mest foretagsomme Land, vi have i Europa, og det paa andre Punkter har kunnet overfløje de øvrige europæiske Lande. Men i Tobaksindustrien staar det langt tilbage. Man kommer da let til at rejse det Spørgsmaal, om det ikke skyldes, at der ikke findes en tilstrækkelig Beskyttelse. Der beskæftiges i England, eller rettere i Storbritannien, i dette mægtige store Land, efter de Oplysninger, jeg fik paa den sidste internationale Kongres, kun 19,000 Arbejdere i